

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Bc. R. K.**, zast. JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem se sídlem Vodičkova 709/33, Praha 1, proti žalovanému: **Policejní prezident**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2013, čj. PPR-7824-6/ČJ-2013-990131, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 2. 2015, čj. 78 Ad 52/2013 – 26, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

### t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 2. 2015, čj. 78 Ad 52/2013 – 26.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí Policejního prezidenta ze dne 31. 5. 2013, čj. PPR-7824-6/ČJ-2013-990131 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“). Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 4. 2. 2013, čj. RŘMSK-KA-1/2013, jímž byl žalobce dle ustanovení § 42 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o služebním poměru“) propuštěn ze služebního poměru z důvodu pravomocného odsouzení za úmyslný trestný čin. Součástí kasační stížnosti byla i žádost stěžovatele o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Pro posouzení návrhu se přiměřeně použije ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., podle něhož soud přiznává kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel, který se domáhá přiznání

odkladného účinku, nese břemeno tvrzení a je povinen jím tvrzené skutečnosti přiměřeně doložit.

[3] Stěžovatel má za to, že jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žalobce spáchal úmyslný trestný čin, za který byl pravomocně odsouzen. Není proto žádoucí, aby žalobce nadále setrval jako příslušník v řadách Policie ČR. Takový stav by měl nežádoucí a devastující dopad dovnitř policie i vůči veřejnosti, neboť policista, který spáchal úmyslný trestný čin, nemůže požívat důvěry veřejnosti. Další trvání služebního poměru žalobce je tak v rozporu se zájmy policie i celé společnosti.

[4] Žalobce se domnívá, že kasační stížnosti stěžovatele nelze přiznat odkladný účinek, neboť ten lze dle ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v účinném znění (dále jen „s. ř. s.“), přiznat pouze návrhu žalobce.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil žádost stěžovatele o přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti a vyvodil z ní následující závěry. Žalobce byl propuštěn ze služebního poměru, neboť byl rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 9. 5. 2012, čj. 1 T 199/2011 – 196, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 11. 2012, čj. 5 To 290/2012 – 225, pravomocně uznán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví podle a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na 16 měsíců. Na základě rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013, č. 1/2013 Sb., o amnestii, byl žalobci uložený trest prominut s tím, že se na něj hledí, jako by nebyl odsouzen. Spor před krajským soudem byl veden o to, zda i v tomto případě bylo možné žalobce ze služebního poměru propustit či nikoli. Krajský soud přisvědčil žalobci a zrušil rozhodnutí žalovaného s tím, že se na žalobce vztahuje amnestie, a nelze jej proto ze služebního poměru propustit dle ustanovení § 42 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru.

[6] Nejvyšší správní soud se ve smyslu námitky uplatněné žalobcem nejprve zabýval otázkou, zda i žalovaný může podat návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, resp. jestli kasační stížnosti správního orgánu může odkladný účinek být přiznán. Tuto otázku již řešil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006 – 49 (dostupný na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)), v němž dospěl k závěru, že i správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce. Rozšířený senát v citovaném usnesení dále konstatoval, že „[s] ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě. I při relativnosti tohoto pojmu (vše lze nahradit?) budou jistě jiné účinky do právní sféry žalobce např. v případě zamítnutí žaloby a následně uskutečněného výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu o odstranění stavby oproti povinnosti správního orgánu řídit se právním názorem vysloveným v kasačním rozhodnutí krajského soudu a vyplácet žalobci invalidní důchod, vrátit přeplatek na dani, apod. Lze si však i zde představit případy jiné, kde respektování soudního rozhodnutí by mohlo způsobit závažné důsledky (vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.). Právě pro individuálnost každého případu

pokračování

*zákon nespojil (až na výše uvedenou výjimku ve věci neúspěšného žadatele o poskytnutí mezinárodní ochrany, u něhož by vyhoštění z území republiky do země původu po zamítnutí žaloby fakticky znemožnilo účinně se domoci poskytnutí ochrany) samo podání kasační stížnosti s odkladným účinkem, aby ve výjimečných případech mohlo být vydáno individuální soudní rozhodnutí respektující zvláštní okolnosti případu, které odůvodní jinak obvyklé vlastnosti právní moci soudního rozhodnutí, které je výsledkem provedeného přezkumu správního rozhodnutí, totiž závaznost a nezměnitelnost soudního rozhodnutí.“*

[7] Na základě uvedených skutečností zdejší soud, aniž by jakkoli předjímal konečný výsledek rozhodnutí ve věci, přisvědčil tvrzení stěžovatele, že je v přímém rozporu se zájmy společnosti, aby v řadách Policie ČR setrval příslušník, který se dopustil úmyslného trestného činu a který byl za tento čin pravomocně odsouzen, dokud nebude o jeho propuštění definitivně rozhodnuto. Jedná se o ojedinělý případ ve smyslu výše citovaného rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, kdy by respektování rozsudku krajského soudu v projednávané věci mohlo způsobit závažné důsledky a nepoměrně větší újmu, než která může vzniknout žalobci či jiným osobám. V tomto konkrétním případě je i v souladu s důležitým veřejným zájmem, pokud budou účinky rozsudku krajského soudu, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného, prozatím pozastaveny.

[8] Nejvyšší správní soud proto z výše uvedených důvodů přiznal kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 2. 2015, čj. 78 Ad 52/2013 – 26.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2015

Daniela Zemanová  
předsedkyně senátu